

ATS 12: 1 NATURSKILDNINGARNA I DEN NORRÖNA DIKTNINGEN. 15

som är rätt betecknande, säger Viglundr i den temligen unga kärlekshistoria, som bär hans namn, att hans kärlek till Ketilriðr lät honom äfven finna behag i de berg, som omgäfvö hennes boning. Detta har författaren ansett så märkligt, att han särskildt mer än en gång betonar det¹.

Den leende, bördiga bygden² har deremot mäktigt tilltalat de gamle Nordmännen. Uti litteraturens landskapskildringar framträder en viss förkärlek för dældens och ängsmarkens blida skönhet. Epitetet *fagr* användes nästan uteslutande om dalsluttningar och gräsbevuxna slätter³. Man kan visserligen anmärka, att det på grund af sin betydelse mindre lämpar sig för det storartade än för det ljufva, men i alla händelser är det från modern synpunkt egendomligt nog, att bland den mängd loford, som egnas den odlade, bördiga, leende naturens skönhet ej påträffa

¹ Viglundarsaga (Vigfussons upplaga 1860), s. 83: *fjöll eru mér þekkt af þellu*; jfr andra strofen, s. 82.

² *Fagr plógr*, Lilja, strof 10.

³ Här följer en liten exempelsamling, som ej gör anspråk på att vara fullständig: *vellir víðir ok fagrir*, Gylfaginning, kap. 48, *fagrir vellir*, Saga Óláfs hins helga, kap. 188 (*Heimskringla*), *Íslendinga Sögur* II, s. 457, Alexanders Saga, s. 13, Karla-Magnus Saga, s. 72, Konrads Saga s. 66, Blómstrvallasaga s. 9, Riddarasögur s. 28, 38 o. s. v., *völlr forkunnar fagr*, Elis Saga ok Rosamundu, s. 60, *fagr völlr ok engjar grasvaxnar*, Strengleikar, s. 78, *þau koma fram á einn vænasta völl er allr flaut með flúr* etc., Biskupa Sögur 2, 10, *völlr fagr*, Flateyarbók, 2, kap. 103, *Heilagra Manna Sögur* 1, s. 211, Þidreks Saga s. 189, Erex Saga, 34, Riddara Sögur, s. 57: *Síðan leiddi hon mik á grasvöllum einn, fagran ok ynniligan, at ek hygg at ekki sé annarr jafngóðr i öllum heiminum, þviat þar ilmaði et bezta balsamum*, ibd. s. 77, *dalr fagr*, Króka Refs Saga s. 20, *einn harðla vænn grasdalr*, Karlamagnus Saga s. 142, *fagrar hlíðir grasi vaxnar*, Grettis Saga s. 141, *þar var fagrt landsleg ok grasloðit*, Laxdælasaga s. 135; *rjóðrit var fagrt ok mjök grasloðit víða*, *Fornaldarsögur Norðrlanda* 3, s. 276, *fagrar engjar með fögurum grasvöllum*, Elis Saga ok Rosamundu s. 34, *fögr eng*, Biskupa Sögur 2, s. 28 o. s. v.